

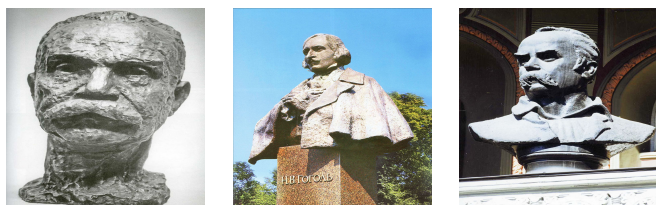
Д. Г. Янко

Ковальов Олександр Олександрович

КОВАЛЬОВ Олександр Олександрович (18(31). 12. 1915, м. Рогачов, нині Білорусь – 18. 12. 1991, Київ) – скульптор. Сталінська премія (1950), Державна премія України ім. Т. Шевченка (1975). Народний художник УРСР (1964) та СРСР (1979). Член СХУ (1942). Виховувався у дитбудинку. Закін. Київський художній інститут (1942; викл. [Б. Кратко](#), [О. Матвєєв](#), [Л. Шервуд](#)). Учасник всеукр., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1943. Персон. – у Києві (1985). Створював монум. і мемор. скульптури, пластику малих форм у реаліст. стилі. Осн. жанр – істор. портрет. Для творчості К. характерні висока ідейно-художня якість, досконалість та виразність форм. Окремі роботи зберігаються у Донец., Закарп., Одес., Полтав., Харків., Севастоп. ХМ, Нац. музеї Т. Шевченка, МТМК, НХМ (усі – Київ), ДГТ (Москва), Нац. галереї Румунії (Бухарест).

Фотоілюстрації

Основні твори

композиції – «Ударниця», «Робітник», «Шахтар», «Медсестра» (усі – 1930-і рр.); портрети – «Л. Ревуцький» (1945), «М. Лисенко», «М. Рильський» (обидва – 1947), «П. Чайковський»,

«Ланкова О. Хобта» (обидва – 1949), «В. Філатов» (1952), «Т. Шевченко» (1956; 1987, Нац. опера України ім. Т. Шевченка, Київ), «Б. Гмиря» (1960), «В. Глушко» (1973), «Народна артистка СРСР Л. Чернишова» (1979), «Є. Патон» (1980), «О. Пушкін» (1990); мемор. дошка з барельєфом Т. Шевченка (Київ. університет, 1961); пам'ятники – О. Пушкіну (Київ, 1962; Нью-Йорк, 1970), М. Лисенку (Київ, 1965), В. Філатову (Одеса, 1966), М. Рильському (Київ, 1968; с. Романівка Попільнян. р-ну Житомир. обл., 1972), І. Карпенку-Карому (Музей-заповідник «Хутір Надія», с. Миколаївка Кіровогр. р-ну Кіровогр. обл., 1969), М. Гоголю (сmt Гоголеве Великобагачан. р-ну Полтав. обл., 1984), Л. Ревуцькому (с. Іржавець Ічнян. р-ну Черніг. обл., 1989), Т. Шевченку (м. Біла Церква Київ. обл., 1991).

Рекомендована література

1. Янко Д. Олександр Олександрович Ковальов. К., 1964;
2. Олександр Ковальов: Альбом. К., 1977;
3. Скульптор Ковалев: Каталог виставки. К., 1985;
4. Янко Д. Творець краси (До 90-річчя від дня народж. скульптора О. Ковальова) // Дніпро. 2005. № 11–12;
5. Бугаєнко І. Пластичні мелодії скульптора (До 90-річчя від дня народж. О. О. Ковальова) // Мист. обрії 2005–06: Альм. К., 2006. Вип. 8–9;
6. Янко Д. Скульптор Олександр Ковальов. К., 2013.

Бібліографічний опис:

Ковальов Олександр Олександрович / Д. Г. Янко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9016>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).